

سومین جشنواره موسیقی کیش ششم اسفندماه به کار خود پایان داد. گروه «سرو خراسان» یکی از برگزیدگان این جشنواره بود. این گروه در زمینه موسیقی نواحی خراسان فعالیت می‌کند. «یاسمین تنها»، عضو جوان این گروه، سال ۱۳۷۹ در مشهد متولد شده‌است. او اصالتاً تربت جامی است و موسیقی را با حمایت پدرش از کودکی آغاز کرده. یاسمین دختر دوتارنواز برجسته خراسانی، «عزیز تنها» است و در رشته موسیقی تحصیل می‌کند. او علاوه بر دوتار، عود نیز می‌نوازد. در ادامه با این نوازنده آینده‌دار موسیقی نواحی ایران، بیشتر آشنا شوید.

شیوا شاکری

■ چطور به موسیقی علاقه‌مند شدی؟

در ابتدا تمایلم بیشتر به موسیقی غربی بود. تا این‌که یک روز خیلی ناگهانی دوتار را برداشتم و تنها مقامی که بلد بودم را نواختم. این کار چندین ساعت ادامه داشت، بدون این‌که هیچ اطلاعی از گذر زمان داشته‌باشم. همان موقع متوجه شدم این ساز به من حس خوبی می‌دهد و ارتباط عمیقی با آن دارم. نمی‌دانم دلیل این علاقه محیط، ژنتیک یا چیز دیگری است. هر چه بود من فهمیدم علاقه عجیبی به این ساز دارم و از آن‌جا شد که شروع به تمرین جدی کردم. تا این‌که وارد دانشگاه شدم. برای دانشگاه باید یک ساز مقامی را انتخاب می‌کردم. پدرم تار را پیشنهاد داد اما بعد از مدتی دیدم نمی‌توانم با این ساز ارتباط لازم را برقرار کنم. در نهایت یکی از استادانم عود را به من پیشنهاد داد. در مورد عود تحقیق کردم و دیدم دومین سازی است که به آن علاقه دارم. پدرم معتقد است باید ساز جدید را وقتی شروع کنم که در ساز قبلی مهارت کافی را به دست آورده باشم. من هم بعد از این‌که در نوازندگی دوتار به تسلط رسیدم، عود را آغاز کردم و اکنون درگیر آموزش عود هستم.

■ از چه سنی و چگونه فعالیت هنری خود را شروع کردی؟

از حدود ۸-۹ سالگی تمرین را شروع کردم. در روز چهار تا پنج ساعت تمرین می‌کردم. یکی دو سال که گذشت، پدرم دید می‌تواند روی من حساب کند. این شد که شروع به تمرینات جدی‌تر کردم. شرکت در مسابقه‌های مدارس را آغاز کردم. در جشنواره دانش‌آموزی شرکت می‌کردم تا تجربه کسب کنم و خودم را محک بزنم. کم‌کم کارم جدی‌تر شد و در جشنواره جوان شرکت کردم. چند اجرا با پدرم رفتم و همین‌طور رفته‌رفته تمریناتم بیشتر شد. پدرم هم بیشتر به من اعتماد می‌کرد و هر دفعه اجازه شرکت در یک جشنواره بزرگ‌تر و اجرای بهتر را به من می‌داد.

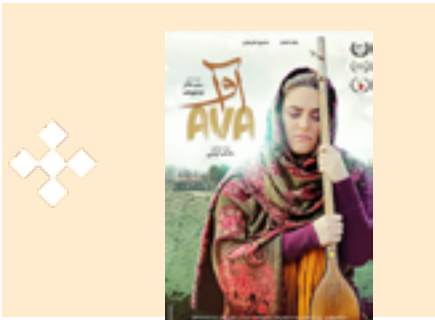
■ از انگیزه‌ات برای انتخاب موسیقی محلی به عنوان زمینه کاری بگو.

من گرایش شدیدی به گیتار داشتم اما وقتی دوتار را تجربه کردم، فهمیدم حسی

که این ساز به من می‌دهد هیچ‌وقت گیتار یا سازهای دیگر نمی‌توانند بدهند. دومین سازم در نهایت همین عود است که از دو سال پیش مشغول نواختنش هستم. دلیل گرایشم به سمت موسیقی خودمان این است که موسیقی غربی در دست هنرمندان خودش پیشرفت لازم را کرده و به اندازه کافی بالا رفته است. درحالی‌که در موسیقی نواحی می‌بینیم چه گنجینه‌های بزرگ، چه سازهای اصیل و چه ملودی‌هایی داریم که خیلی از آن‌ها در حال نابودی هستند؛ چون کسی نیست که زنده‌شان کند و به آن‌ها بپردازد. دلیل دیگر هم اصالت است. انسان ناخودآگاه با اصالت خودش ارتباط بیشتری برقرار می‌کند. این دو موضوع باعث شد گرایش بیشتری به سمت موسیقی اصیل خودمان داشته‌باشم.

■ زن بودن چه تاثیری روی کارت داشته؟ آیا برایت چالش برانگیز بوده‌است؟

به هر حال زن بودن سختی‌های خاص خودش را دارد. امکان شرکت در بعضی اجراها را به دلیل جنسیتم ندارم. در اجرایی هم که می‌توانم داشته‌باشم، تا لحظه‌ای که روی صحنه هستم با تذکرات مختلف مواجه می‌شوم. بعضی از اجراها هست که من دوست دارم تجربه کنم؛ با چارچوب‌هایی که وجود دارد هم مشکلی ندارم ولی با این حال نمی‌توانم به همه تجربه‌های دلخواهم برسم. در صداوسیما حتی پدرم امکان حضور با سازش را ندارد. سختی دیگر کلاس هاست. اگر هنرجوی من آقا باشد، باید در همان جلسات اول به او بفهمانم که فقط هنرجوی من است و باید حد خودش را بداند. به هر حال اعتقادم بر این است که به حدی روی هدفم متمرکز باشم تا چیزی نتواند جلوی من را بگیرد. اگر هم محدودم کنند، من کارم را متوقف نمی‌کنم.

«آوا» به دو جشنواره اروپایی و آمریکایی راه یافت

فیلم کوتاه «آوا» در پانزدهمین دوره جشنواره Taoz Shorts و همچنین دوره جشنواره Beeston پذیرفته شد.

به گزارش هنرآنلاین، فیلم کوتاه «آوا» به کارگردانی و نویسندگی ساسان کریمی و تهیه‌کنندگی لیلا بلوکات و سعید دادگر در اولین حضورهای بین‌المللی خود به جشنواره‌های Taos Shortz آمریکا و همچنین هفتمین دوره جشنواره Beeston در بریتانیا راه یافت و همزمان با این اتفاق پوستر این اثر توسط وحید ابوالحسین پور طراحی شد.

جشنواره بین‌المللی Taos Shortz آمریکا که پانزدهمین دوره خود را پشت سر می‌گذارد از ۱۹ تا ۲۱ مارچ برگزار می‌شود و هفتمین دوره جشنواره Beeston هم از ۲۲ تا ۲۸ مارچ میزبان آناری از قاره‌های مختلف دنیا خواهد بود.

گفت‌وگو با «یاسمین تنها» عضو گروه برگزیده سومین جشنواره موسیقی کیش

صدای ساز خراسان در گوش هرمزگان

■ برای رسیدن به موفقیت در این جشنواره چقدر تمرین کردید؟

خیلی روی شرکت در جشنواره تمرکز کردیم. پدرم به شدت درگیر هماهنگ کردن گروه بود. کار ما تلفیقی از سرنا، دهل و دوتار بود؛ یعنی تلفیق دو سازی که کوک کردنش با هم بسیار سخت است. پدرم کلی زمان گذاشت تا بتواند سرنا و دوتار را به نقطه مشترکی برساند که با هم کوک باشند. برای رسیدن به بهترین نتیجه فکر و تمرین کردیم و زمان گذاشتیم. از استاد «فاروق کیانی»، هنرمند رقص محلی خراسان نیز مشورت گرفتیم. احساس می‌کنم حقمان بود که موفق شویم؛ چون زحمت زیادی برایش کشیدیم.

این موفقیت از طرفی یک رزومه و تجربه خوب هنری بود و از طرف دیگر فرصتی برای معرفی هنرمان بود. بازتاب آن هم به نسبت زمان کوتاهی که از اختتامیه می‌گذرد، خوب بوده است.

■ فکر می‌کنی مقام‌ات در جشنواره چقدر به شناخته شدن و آینده‌ات کمک می‌کند؟

این یک گروه‌نوازی و امکانی برای معرفی گروه بود. به واسطه زحمتی که برای ارائه اجرایی با کیفیت کشیدیم و اعتبار جشنواره موسیقی کیش، گروه‌مان به مخاطبان معرفی شد. حقیقتش من در این شرایط به شدت ناامیدم. می‌بینم که چقدر در حق هنرمندان اجحاف می‌شود. پدر خود من نتیجه‌ای که باید را از این همه سال زحمت و تلاش نگرفته‌است.

خیلی از هنرمندان دیگر هم اندازه تلاش‌شان نتیجه نمی‌گیرند. شرایط مدام از هر لحاظ برای هنرمندان سخت‌تر می‌شود. نمی‌دانم چه اتفاقی قرار است بیفتد یا اصلاً به نتیجه خوبی می‌رسیم یا نه. فقط روی اهدافم پافشاری می‌کنم.

■ به نام دوستدار زیبایی‌ها

بی‌تردید پهنه‌ی سراسر شگفتیِ طبیعت جولانگاه خوبی است برای جوینده‌ی عظمتِ خالق و خاستگاه خوبی است برای هزاران پرسشی که اگر پاسخش را بیابی، خود را یافته‌ای و این خود شگفتی بی‌بدیل دیگری است. «محیط زیست»، که از طبیعت آغاز شده و به «شرایط برساخته‌ی زیستی پیرامون» می‌رسد، از مسائل رگین و بنیادین بشر معاصر است. برخورد او با این فرایند ـ ساختن و آماده‌کردن ـ و نیز با آنچه در اختیار دارد، چالش بزرگ و بسیار جدی و تعیین‌کننده‌ای را شکل داده است. انگار این خود اوست که مشکل می‌زاید و این هموست که اشکال را رفع می‌کند. همین حد از تأثیر انسان معاصر، سبب‌ساز شکل‌گیری جریان‌های فکری، عملیاتی، و باورهای متنوع اما کاربردی این حوزه را سبب شده و دسته‌ها و نخله‌های متکثر را ـ خواسته یا ناخواسته، خوب یا بد ـ شکل داده است. این میانه نقش کودک به‌منابه‌ی لوح سفید نانوشته‌ای که ـ بخواهد یا نه ـ باید در مسیر زیستش وارد این چالش شود، برای رقم‌زدن آینده‌ی بشریت و محیط پیرامونش بسیار پررنگ، مهم، پیچیده و تعیین‌کننده است. هم رفتار انسان با دو عنصر «کودک» و «محیط زیست» و هم آغاز رفتار «کودک با محیط زیست»، هر دو محور به‌نظر شایسته‌ی مکث، تأمل، و درنگی عمیق است؛ اگر ما نیز در قافله‌ی همین «انسان معاصر»-یم و همین آینده برای ما نیز مهم است.

آموزه‌های فرهنگ و سنت‌های ایرانی، همچنین تعالیم دین مبین اسلام که زیرساخت‌های فرهنگ معاصر ایرانی را شکل داده است، هر دو ـ به‌تفکیک یا با هم ـ روی تأثیراین دو عنصر، اهمیت آن‌ها و لزوم برخورد سنجیده با آن‌ها تأکید کرده‌اند. «دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه‌ی هنری» در راستای اهداف بلندمدت خود در زمینه‌ی تقویت بنیه‌ی نمایشنامه‌نویسی خارج از پایتخت، به‌عنوان هدف اصلی پروژه‌ی جامع ملی «چهارفصل تئاتر ایران» و همچنین در تداوم لذت فراوانی که از برخورد و مواجهه با قلم مجرب نمایشنامه‌نویسان مقیم شهرستان و همچنین نقولم‌های صاحب‌انگیزه‌ی دور از پایتخت می‌برد، بر آن شد تا در فصل ششم از دور نوبن این پروژه، در روزگاری که کودکان ایران‌زمین و آینده‌شان دغدغه‌ی مشترک ماست و «محیط زیست» و مسائل پیچیده‌ی آن نگرانی بشریت و در زمانه‌ای که هر دوی این عناصر آینده‌ساز با مصادیقی ناگهانی و اعلام‌نشده همچون ویروس پیچیده‌ای که امروزه جهان را درنوردیده و جوامع انسانی را در شرایط بگرنج قرار داده، افکار و ایده‌ها و قلم‌های صاحب‌ذوق و با انگیزه را به زایش در این مسیر برای قاب صحنه فرا بخواند. لذا بدین‌وسيله از کلیه‌ی علاقه‌مندان به ادامه‌ی راه نمایشنامه‌نویسی و یا آغازاین راه در سرتاسر کشور ـ به‌استثنای کلانشهر تهران ـ دعوت می‌کند که ایده‌های اولیه‌ی خود را موجز و فشرده ـ حداکثر در یک صفحه ـ درباره‌ی «کودک و محیط زیست» (شامل «کودک» و «محیط زیست» به‌عنوان عناصر مهمی که باید مورد توجه واقع شوند و یا رابطه‌ی «کودک» با «محیط زیست» و یا تأثیر این دو عنصر بر هم و...) حداکثر تا نیمه‌ی فروردین ۱۴۰۰ به دبیرخانه‌ی پروژه‌ی چهارفصل تئاتر ایران یعنی دفتر مطالعات و پژوهش‌های این مرکز به آدرس الکترونیکی @sahnemagazine@yahoo.com ارسال نمایند. بدیهی است به روال همیشه، پس از بررسی و تأیید ایده‌های اولیه توسط اعضای هیئت‌علمی فصل ششم ـ که متعاقباً اعلام و معرفی خواهند شد ـ برگزیدگان فرصت خواهند داشت تا ایده‌های مصوب خود را در مهلتی که اعلام می‌شود تبدیل به نمایشنامه‌ی کامل کرده و دوباره برای بررسی اعضای هیئت‌علمی فصل ارسال دارند.

آثار منتخب در این مرحله وارد فرایند حضور در کارگاه‌های عملی و دریافت مشاوره جهت بازنویسی نهایی می‌شوند و در نهایت، آثار تأییدشده وارد صف انتشار در قالب مجموعه‌کتاب‌های «فصل سفید» (مجموعه‌نمایشنامه‌های خروجی پروژه‌ی «چهارفصل تئاتر ایران») می‌شوند تا پس از نشر، در شکلی فراگیر برای مطالعه و تولید در اختیار کلیه‌ی علاقه‌مندان به تئاتر در سرتاسر کشور قرار بگیرند.

گفتنی است که علاقه‌مندان به شرکت در این فصل از پروژه می‌توانند رویکردهای خود را در قالب‌های مختلف تنظیم کنند. به عبارتی ایده‌های اولیه می‌تواند جدا از عرفِ نمایشنامه‌ها برای صحنه، به‌عنوان آثار عروسکی (برای گروه‌های سنی مختلف) نیز پیش‌بینی شوند.

آرامش و آموزش انسان در زندگی پیچیده‌ی معاصر هدف مشترک ابناء بشر و توسعه‌ی زیرساخت‌های فرهنگی و رشد نمایشنامه‌نویسی کشور و به تبع آن ارتقای تئاتر این مُلک، آرزوی دیرینه و همرنگ ما و شماست.

■ به امید آن روز

دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه‌ی هنری»

گفتنی است کارگاه‌های فصل پنجم این پروژه ششم اسفند ماه برگزار شد و شرکت کنندگان در آن فصل با عنوان «مدافعان سلامت» در حال بازنویسی نهایی آثار خود هستند.

فراخوان فصل ششم

پروژه‌ی «چهارفصل تئاتر ایران»

«کودک و محیط زیست»

◆ گروه هنری //

ایوب آقاخانی فراخوان فصل ششم پروژه‌ی «چهارفصل تئاتر ایران» را با عنوان «کودک و محیط زیست» منتشر کرد.

به گزارش ایلنا، ایوب آقاخانی، مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایش حوزه هنری و طراح و مسئول پروژه «چهارفصل

تئاتر ایران» از انتشار ششمین فراخوان از دور نوبن این پروژه جامع ملی آموزش نمایشنامه‌نویسی این بار با عنوان «کودک و محیط زیست» خبر داد.

متن فراخوان به شرح زیر است: